

HERITAGE IN FOCUS

TETARTH

27 NOEMBΡΙΟΥ

2024

ΧΩΡΟΙ
ΜΟΥΣΙΚΗΣ ΚΑΙ
ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ
ΣΕ ΚΙΝΔΥΝΟ

HERITAGE IN FOCUS

ΣΕΙΡΑ ΕΚΔΗΛΩΣΕΩΝ

ΜΙΑ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ
ΤΟΥ GOETHE-INSTITUT ATHEN
ΜΕ ΤΟ HUMBOLDT FORUM

GOETHE.DE/ATHEN/HERITAGE

GOETHE-INSTITUT ATHEN
ΟΜΗΡΟΥ 14-16, 10672 ΑΘΗΝΑ

HERITAGE IN FOCUS

[Η ΚΛΗΡΟΝΟΜΙΑ ΣΤΟ ΕΠΙΚΕΝΤΡΟ]

Η ιδέα της «πολιτιστικής κληρονομιάς» απασχολεί σήμερα σε μεγάλο βαθμό την ακαδημαϊκή κοινότητα, την πολιτική, τους πολιτιστικούς οργανισμούς και τα ΜΜΕ. Παρότι στο παρελθόν αυτή η έννοια ενδιέφερε κυρίως πτυχές του ιδιωτικού δικαίου, όπως το κληρονομικό δίκαιο, και σε ένα ευρύτερο κοινωνικό πλαίσιο την προστασία αρχιτεκτονικών μνημείων, τα τελευταία χρόνια ο ορισμός της «πολιτιστικής κληρονομιάς» έχει διευρυνθεί αισθητά ως προς τις σημασίες και, κατ' επέκταση, τη χρήση της. Αυτό οφείλεται κατά κύριο λόγο στον επαναπροσδιορισμό του όρου από την UNESCO, η οποία τις τελευταίες δεκαετίες έχει επεκτείνει σημαντικά το πεδίο προστασίας της ανθρωπίνης «πολιτιστικής κληρονομιάς». Έτσι, εδώ και είκοσι χρόνια, υπό προστασία μπορούν να τεθούν και πολιτισμικές παραδόσεις, έθιμα ή φαγητά, λόγου χάρη το βυζαντινό άσμα της Ελλάδας και της Κύπρου ή η σκηνή των κλαμπ του Βερολίνου, που ενώ κάποτε θεωρούνταν αβανγκάρντ και ανατρεπτική, σήμερα ανήκει στις απειλούμενες με εξαφάνιση παραδόσεις.

Παράλληλα, τα τελευταία χρόνια –λόγω και των σχετικών δημόσιων συζητήσεων– έχει αυξηθεί το ακαδημαϊκό ενδιαφέρον για την «πολιτιστική κληρονομιά». Έτσι, το τι σημαίνει «πολιτιστική κληρονομιά» είναι σήμερα ένα ερώτημα που εξετάζεται ευρέως στις επιστήμες της ιστορίας και του πολιτισμού, την εθνολογία και τις «μουσειακές σπουδές», οδηγώντας σε άλλα ζητήματα: την εθνογένεση, την επιστροφή αρχαιοτήτων και την προέλευση των έργων τέχνης, την αντιμετώπιση της (μετα)αποικιοκρατίας καθώς και την καταχρηστική εκμετάλλευση η οποία θέτει σε κίνδυνο τον άνθρωπο και τη φύση. Ένα παράδειγμα που σχετίζεται με την κλιματική κρίση αλλά και με τις μεταποικιοκρατικές συζητήσεις είναι το θέμα της οντολογικής κατηγορίας του μη ανθρώπινου παράγοντα: Έχουν τα ποτάμια, τα δάση ή άλλα φυσικά τοπία δικαιώματα; Δεν θα έπρεπε να απολαμβάνουν και αυτά ένα καθεστώς προστασίας ως μη πολιτιστική κληρονομιά; Και οι ορυκτολογικές ή φυσιογνωστικές συλλογές; Δεν αφηγούνται και αυτές (πολιτισμικές) ιστορίες σχέσεων εξάρτησης και ανθρωπίνης εκμετάλλευσης; Ταυτόχρονα, ακούγονται και κάποιες πρώτες αντίθετες γνώμες που χαρακτηρίζουν αυτήν την ευρεία εστίαση στο παρελθόν «νοσταλγία» – συμβάλλοντας πάντως και αυτές στην κριτική και εξονυχιστική διερεύνηση του θέματος.

Η σειρά εκδηλώσεων με τίτλο *Heritage in Focus* [Η κληρονομιά στο επίκεντρο], την οποία διοργανώνουν το Goethe-Institut Athen και το Humboldt Forum, πραγματεύεται το θεματικό πεδίο της «κληρονομιάς» από τέσσερις διαφορετικές οπτικές γωνίες, εστιάζοντας όμως στη Γερμανία και την Ελλάδα. Με αφετηρία την αισθητά διευρυμένη ερμηνεία και το αυξανόμενο ενδιαφέρον για την έννοια της «κληρονομιάς», σε τέσσερις συζητήσεις στρογγυλής τραπέζης θα εξεταστούν θέματα όπως η άυλη πολιτιστική και η πολεοδομική κληρονομιά, αλλά και το θεματικό σύνολο που αφορά τη φύση και την κληρονομιά, καθώς και το ζήτημα της εθνογένεσης σε σχέση με τα ευρήματα αρχαιολογικού ενδιαφέροντος και την επιστροφή τους στις χώρες προέλευσης. Τα αποτελέσματα αυτών των συζητήσεων θα παρουσιαστούν το 2026-27 στο πλαίσιο της θεματικής «Κληρονομιά» στο Humboldt Forum.

ΧΩΡΟΙ ΜΟΥΣΙΚΗΣ ΚΑΙ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ ΣΕ ΚΙΝΔΥΝΟ

Στις 27 Νοεμβρίου, η σειρά εκδηλώσεων *Heritage in Focus* [Η κληρονομιά στο επίκεντρο] είναι αφιερωμένη στο θέμα της άυλης πολιτιστικής κληρονομιάς. Με παραδείγματα την κουλτούρα των βερολινέζικων κλαμπ (που από το 2024 ανήκουν στην άυλη παγκόσμια πολιτιστική κληρονομιά) και του αθηναϊκού κινηματογραφικού τοπίου, θα αναλυθούν οι επιπτώσεις φαινομένων όπως του «αστικού εξευγενισμού» και του «υπερτουρισμού» –που πυροδοτούνται αμφότερα από μια ολοένα μεγαλύτερη εμπορευματοποίηση μιας διακριτής πτυχής της πολιτιστικής κληρονομιάς– στον κοινωνικό ιστό των πόλεων. Θάνατος της σκηνης των κλαμπ, απώλειες σε χώρους παρουσίασης έργων του πολιτισμού και τυποποίηση των πολιτιστικών εκδηλώσεων που προσφέρονται στο κοινό είναι οι λέξεις–κλειδιά του επίκαιρου αυτού προβληματισμού, που γεννά έντονες αντιδράσεις από τη μεριά του καλλιτεχνικού χώρου.

Μετά την προβολή της ταινίας *Berlin Utopiekadaver* [Η εκκένωση του Βερολίνου] και μια συζήτηση με τον σκηνοθέτη Johannes Blume, το πάνελ με συντονίστρια τη δημοσιογράφο επί πολιτιστικών θεμάτων Cathryn Drake θα στραφεί στη δυναμική του αστικού εξευγενισμού και της ολοένα μεγαλύτερης πίεσης των επενδυτών αλλά και ενός όλο και πιο εμπορικού διεθνούς τουρισμού. Μαζί με τον πρόεδρο της Επιτροπής των Κλαμπ του Βερολίνου Marcel Weber και την καλλιτέχνη Linda Paganelli (που αυτή τη στιγμή παρουσιάζει έκθεση με θέμα τον αστικό εξευγενισμό στο Stadtmuseum Berlin), θα συζητήσουν η αρχιτέκτονας και καλλιτέχνηδα από την Αθήνα Σοφία Ντινά, η θεωρητικός του κινηματογράφου και πρόεδρος της Ταινιοθήκης Ελλάδος Μαρία Κομνηνού, καθώς και η αρχαιολόγος και ιδιοκτήτρια κινηματογράφων Πέγκυ Ρίγγα. Οι συνομιλητές/ήτριες θα αναπτύξουν σενάρια για το πώς μπορούν να αντιδράσουν οι πόλεις, οι κάτοικοι και οι κοινότητές τους σε αυτές τις προκλήσεις, καθώς και για το πώς μπορούν να εκφραστούν και να τοποθετηθούν απέναντι σε αυτές καλλιτέχνες/–ιδες και ακτιβιστές/–ίστριες. Η βραδιά θα κλείσει με ένα dj-set από τον DJ Irakli (Γερμανία) και την Ablaze Meursault (Ελλάδα).

Οι υπόλοιπες εκδηλώσεις έχουν θέμα την αρχιτεκτονική κληρονομιά και τις κοινωνικο-πολιτιστικές επιπτώσεις σε αυτήν, με αφετηρία –τον Φεβρουάριο του 2025– την ταραχώδη ιστορία του Humboldt Forum και το μεγάλο κλίμακας έργο αστικής ανάπλασης «Εξυπνη Πόλη» στο Ελληνικό. Τον Απρίλιο του 2025 θα διερευνηθεί το μεγάλο θέμα της εθνογένεσης υπό το πρίσμα των ευρημάτων αρχαιολογικού ενδιαφέροντος και της επιστροφής αρχαιοτήτων στις χώρες προέλευσης. Τέλος, θα συζητηθεί το θέμα του μη ανθρώπινου παράγοντα και το πώς αντιμετωπίζονται η φυσική κληρονομιά και τα δικαιώματα που απορρέουν από αυτήν, ζητήματα που κερδίζουν παγκοσμίως έδαφος στον δημόσιο λόγο. Το γενικό πρόγραμμα περιλαμβάνει επίσης προβολές ταινιών και συζητήσεις με ανθρώπους από τον χώρο της σκηνοθεσίας (μεταξύ των οποίων ο Heinz Emigholz), φωτίζοντας τις καλλιτεχνικές πτυχές του θέματος και προσφέροντας επιπλέον δυνατότητες ανταλλαγής απόψεων και εμπειριών.

Η ΤΑΙΝΙΑ

BERLIN UTOPIEKADAVER [Η ΕΚΚΕΝΩΣΗ ΤΟΥ ΒΕΡΟΛΙΝΟΥ]

JOHANNES BLUME
2024
95΄

Ένα κύμα εκκενώσεων κτιρίων σαρώνει το Βερολίνο. Η κοινότητα των καταλήψεων καταρρέει και τα μέλη της αισθάνονται ότι εξωθούνται να εγκαταλείψουν την πόλη. Καταγράφοντας διάφορες γενιές, η ταινία αποτυπώνει μια υποκουλτούρα, οι χαρακτήρες της οποίας βγαίνουν και μιλούν ανοιχτά για τους αγώνες τους ενάντια στη λήθη, υπογραμμίζοντας όμως πόσο σημαντικό είναι να χορεύουν και να κλαίνε μαζί.

Ένας ταξιτζής κάνει μια διαδρομή στην πόλη, μιλώντας για τις σαρωτικές αλλαγές σε αυτήν και για την έκρηξη στην αγορά των ακινήτων. Ο ίδιος είναι ένας πάνκης αλλά και γνωστή φιγούρα στον χώρο των αυτόνομων της πόλης. Οι στάσεις του στη διαδρομή γίνονται σε εμβληματικές τοποθεσίες της πόλης, όπως είναι οι Rigaer Straße, Liebigstraße, das Tuntenhaus, Potse, Drugstore, Syndikat, Meuterei και Köpi, όλοι τους χώροι που αγωνίζονται για την επιβίωσή τους. Νέοι άνθρωποι από συλλογικότητες όπως η Potse και η Drugstore ανησυχούν για το μέλλον της αυτοργανωμένης ζωής τους. Γυναίκες από την κατάληψη της Liebigstraße εξηγούν πόσο σημαντικός στάθηκε ο χώρος τους για τις ανάγκες στέγασης της ΛΟΑΤΚΙ κοινότητας. Οι τελευταίες εκκενώσεις κτιρίων δεν έχουν ακόμη διεκπεραιωθεί, ενώ επικεντρώνονται οι επόμενες από στιγμή σε στιγμή: το αυτόνομο κέντρο νεολαίας Potse έχει κληθεί να παραδώσει τα κλειδιά του χώρου και οι διαπραγματεύσεις σχετικά με το Köpi Wagenplatz βρίσκονται σε εξέλιξη. Μέσα από τα μάτια των πρωταγωνιστών εισερχόμαστε στον κόσμο των καταλήψεων. Μαζί τους, περιηγούμεστε σε πορείες, συναυλίες, διαδηλώσεις, συλλογικές κουζίνες (KüFas), καθώς και στις προσωπικές και επαγγελματικές ζωές τους. Ξανά και ξανά, μια δυνατή φωνή ακούγεται από το megάφωνο και κηρύσσει τον πόλεμο στην πόλη των πλουσίων.

Ο ΣΚΗΝΟΘΕΤΗΣ

Ο Johannes Blume γεννήθηκε στο Βερολίνο. Στην τελευταία τάξη του σχολείου, διακόπτει χωρίς να δώσει απολυτήριες εξετάσεις και για μερικά χρόνια δουλεύει ως μάρμαν σε ένα ανεξάρτητο μικρό θέατρο. Αποκτά την πρακτική εμπειρία του στον κινηματογράφο ως βοηθός παραγωγής και βοηθός σκηνοθέτη σε διάφορες κινηματογραφικές παραγωγές. Κάνει αρκετές πειραματικές και μικρού μήκους ταινίες, καθώς και άλλων ειδών φιλικές δουλειές που του ανατίθενται από πολιτιστικούς και κοινωνικο-οικολογικούς φορείς ή προγράμματα. Το 2013 μεταπηδά από το πρακτικό στο ακαδημαϊκό πεδίο: αφού παίρνει το απολυτήριο λυκείου από Σχολείο Δεύτερης Ευκαιρίας, σπουδάζει Φιλοσοφία και Θεωρία του Κινηματογράφου στο Ελεύθερο Πανεπιστήμιο του Βερολίνου. Μετά την αποφοίτησή του το 2019, ο Johannes Blume εργάζεται ως σκηνοθέτης και αρθρογράφος. Το μεσαίου μήκους ντοκιμαντέρ του *Strawalde* αποσπά καλές κριτικές. Το πρώτο μεγάλο μήκους ντοκιμαντέρ του με τίτλο *Berlin Utopiekadaver* υλοποιείται σε συνεργασία με τη Filmgalerie 451 και με την υποστήριξη του ZDF στο πλαίσιο της σειράς *Das kleine Fernsehspiel*, ενώ διακρίνεται με το βραβείο Max Ophüls για την «Καλύτερη Μουσική σε Ντοκιμαντέρ».

18:00

ΠΡΟΒΟΛΗ
ΤΑΙΝΙΑΣ

BERLIN UTOPIEKADAV
[Η ΕΚΚΕΝΩΣΗ ΤΟΥ ΒΕΡΟΛΙΝΟΥ]
JOHANNES BLUME, 2024, 95'

ΠΑΡΟΥΣΙΑ ΤΟΥ ΣΚΗΝΟΘΕΤΗ
ΣΤΑ ΓΕΡΜΑΝΙΚΑ, ΜΕ ΥΠΟΤΙΤΛΟΥΣ ΣΤΑ ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΚΑΙ ΤΑ ΑΓΓΛΙΚΑ

Q&A: JOHANNES BLUME

ΓΛΩΣΣΑ: ΑΓΓΛΙΚΑ ΜΕ ΤΑΥΤΟΧΡΟΝΗ ΔΙΕΡΜΗΝΕΙΑ ΠΡΟΣ ΤΑ ΕΛΛΗΝΙΚΑ

20:30

ΣΥΖΗΤΗΣΗ
ΣΤΡΟΓΓΥΛΗΣ
ΤΡΑΠΕΖΗΣ

ΜΑΡΙΑ ΚΟΜΝΗΝΟΥ, ΣΟΦΙΑ ΝΤΩΝΑ,
ΠΕΓΚΥ ΡΙΓΓΑ, LINDA PAGANELLI
ΚΑΙ MARCEL WEBER
ΣΥΝΤΟΝΙΣΜΟΣ: CATHRYN DRAKE

ΓΛΩΣΣΑ: ΑΓΓΛΙΚΑ, ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΜΕ ΤΑΥΤΟΧΡΟΝΗ ΔΙΕΡΜΗΝΕΙΑ

22:00

DJ SETS

IRAKLI, ABLAZE MEURSAULT

HERITAGE
IN FOCUS

ΜΙΑ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ
ΤΟΥ GOETHE-INSTITUT ATHEN
ΜΕ ΤΟ HUMBOLDT FORUM

GOETHE-INSTITUT ATHEN
27.11.2024

ΕΙΣΟΔΟΣ ΕΛΕΥΘΕΡΗ

ΧΩΡΟΙ ΜΟΥΣΙΚΗΣ ΚΑΙ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ ΣΕ ΚΙΝΔΥΝΟ

ΣΥΖΗΤΗΣΗ ΣΤΡΟΓΓΥΛΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ

ΜΑΡΙΑ ΚΟΜΝΗΝΟΥ

Ομότιμη Καθηγήτρια του ΕΚΠΑ και Πρόεδρος του ΔΣ της Ταινιοθήκης της Ελλάδος. Έχει διδάξει στην Αθήνα και στο Λονδίνο όπου υπηρέτησε ως επίτιμη ερευνητική εταίρος στο κολέγιο Birkbeck. Διδάσκει στο ΜΠΣ Πολιτισμικές και Κινηματογραφικές Σπουδές του ΕΜΜΕ. Είναι επίσης Καλλιτεχνική Διευθύντρια του Φεστιβάλ Πρωτοποριακού Κινηματογράφου της Αθήνας που ετοιμάζει τη 13η έκδοσή του τον Δεκέμβριο του 2024. Επιπλέον είναι υπεύθυνη για το έργο της δημιουργίας του Εργαστηρίου Ψηφιοποίησης και Αποκατάστασης που υλοποιείται με πόρους από το Ταμείο Ανάκαμψης. Έχει γράψει πολλά άρθρα και βιβλία στα ελληνικά και στα αγγλικά.

ΣΟΦΙΑ ΝΤΩΝΑ

Εικαστικός και αρχιτέκτονας. Το έργο της, τοποθετημένο ανάμεσα στην αρχιτεκτονική και την τέχνη, πραγματεύεται κοινωνικά, οικονομικά και πολιτικά ζητήματα με διεπιστημονικό τρόπο μέσω της site-specific πρακτικής. Εστιάζοντας στη συνοριακή περιοχή μεταξύ του Μεξικού και των ΗΠΑ, σε διαφορετικές στρατηγικές εξώσεων ή σε ιστορικά-συμβολικά αρχιτεκτονικά στοιχεία εξουσίας, η Ντώνα δημιουργεί εγκαταστάσεις και βίντεο που διαστρεβλώνουν τις καθιερωμένες αντιλήψεις της καθημερινότητας. Τα έργα της φωτίζουν μια σειρά καταστάσεων και αφηγήσεων, διαβάζοντάς τες από μια άλλη οπτική για να αποκαλύψουν στοιχεία κρυμμένα, ξεχασμένα ή απαρατήρητα. Μέρος της καλλιτεχνικής της πρακτικής είναι η απο-οικειοποίηση που οδηγεί σε έργα τόσο αποκαλυπτικά όσο και ποιητικά. Συγκεκριμένες πράξεις, όπως η κατασκευή του αντίγραφου μιας συνοριακής οροσειράς από άμμο, ο διπλασιασμός ενός μπαλκονιού, η μεταφορά ενός φωτιστικού αυτοκινητοδρόμου ή η μεγέθυνση μιας πόρτας, μετατρέπουν οικεία αντικείμενα σε απροσδόκητα στοιχεία αφήγησης. Μέσα από διαδικασίες απο-οικειοποίησης, αποξένωσης και αλλοτρίωσης, τα αλλαγμένα τεχνουργήματα γίνονται ικανά να αποκαλύπτουν ιστορίες και νοήματα, να αναπαράγουν αναμνήσεις και να αυξάνουν την ευαισθητοποίηση, μέσω της κανονικότητας της προσομοίωσης.

ΠΕΓΚΥ ΡΙΓΓΑ

Γεννήθηκε και μεγάλωσε στην Αθήνα. Σπούδασε Αρχαιολογία και Ιστορία της Τέχνης στο Εθνικό και Καποδιστριακό Πανεπιστήμιο Αθηνών και απέκτησε δύο μεταπτυχιακούς τίτλους στην Αιγυπτιολογία και στην Κλασική Αρχαιολογία από το Πανεπιστήμιο του Λονδίνου (UCL και King's College). Δούλεψε ως συμβασιούχος αρχαιολόγος σε διάφορα μέρη της Αττικής για σχεδόν μια δεκαετία. Μετά τον θάνατο του πατέρα της το 2013, ανέλαβε την οικογενειακή επιχείρηση, η οποία περιλαμβάνει τρία θερινά σινεμά (Αθήνα, Ριβιέρα, VOX) και ένα χειμερινό (Ααβόρα). Από τότε, αν και έχει συμμετάσχει μόνο σε μία ανασκαφή, θεωρεί τον εαυτό της αρχαιολόγο και όχι επιχειρηματία.

LINDA PAGANELLI

Ιταλίδα οπτική ανθρωπολόγος, καλλιτέχνιδα και κινηματογράφιστρια εγκατεστημένη στο Βερολίνο από το 2017. Υιοθετώντας μια αισθητηριακή και συμπεριληπτική προσέγγιση, καθώς και μια ανθρωπολογική, αποσποικιακή και queer*-φεμινιστική οπτική, εστιάζει με το έργο της σε θέματα όπως η μετανάστευση, η νοσταλγία και το ανήκειν, η μαζική βία, η κουλούρα της μνήμης, οι πραγματικότητες των (μετα)πολεμικών ζωνών, το οικολογικό πένθος και η σχέση μεταξύ των ανθρώπων και των άλλων ειδών. Η Paganelli συνεργάζεται με μουσεία, γκαλερί, πανεπιστήμια, εκπαιδευτικά ιδρύματα και ΜΚΟ, ενώ είναι συνδιαχειρίστρια του Berlin Independent Film Community.

MARCEL WEBER

Ο πρώτος πρόεδρος του Διοικητικού Συμβουλίου του Clubcommission Berlin είναι ένας πεπειραμένος οραματιστής αλλαγών και πιστοποιημένος εμπειρογνώμονας της συστημικής επιχειρηματικής συμβουλευτικής, με ειδικευση στη διαμόρφωση βιώσιμων και ποικιλόμορφων οργανωτικών συστημάτων. Από το 2022 είναι πρόεδρος του Διοικητικού Συμβουλίου του Clubcommission Berlin, ενώ διατέλεσε διευθύνων σύμβουλος του SchwuZ Queer Club μέχρι τον Αύγουστο του 2024. Έχοντας πάνω από δύο δεκαετίες εμπειρίας στη νυχτερινή κοσμική ζωή, ο Weber ξεκίνησε την επαγγελματική του σταδιοδρομία ως μαθητευόμενος υπάλληλος επικοινωνίας γραφείου. Μετά από διάφορες θέσεις εντός και εκτός του σύμπαντος του κλαμπ SchwuZ, διορίστηκε διευθύνων σύμβουλος του queer θεσμού το 2012. Ο Weber υποστηρίζει με πάθος την αναγνώριση του queer τρόπου ζωής, την ισότητα των φύλων και τη βιώσιμη ανάπτυξη της κλαμπ κουλτούρας, ενώ η δέσμευσή του σε αυτούς τους στόχους διακρίνεται από κοινωνικές, οικολογικές και οικονομικές ανησυχίες. Στον ελεύθερο χρόνο του εργάζεται περιστασιακά ως DJ και εμφορείται από ένα μεγάλο πάθος για τη house και την disco μουσική.

ΣΥΝΤΟΝΙΣΜΟΣ ΣΥΖΗΤΗΣΗΣ ΣΤΡΟΓΓΥΛΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ

CATHRYN DRAKE

Είναι συγγραφέας και τεχνοκριτικός που έχει δημοσιεύσει άρθρα και κριτικές γύρω από τη σύγχρονη τέχνη, το design και ταξιδιωτικούς προορισμούς σε διάφορες έντυπες και διαδικτυακές εκδόσεις: *Artforum*, *e-flux Criticism*, *frieze*, *Metropolis*, *Men's Vogue*, *Time* και *Wall Street Journal*. Έχει γράψει για τον ρόλο της τέχνης στη δημόσια σφαίρα, την αστική ανάπτυξη σε συνδυασμό με ιστορικά διατηρητέα κτίρια, καθώς και για την κουλτούρα και την αρχιτεκτονική των δημόσιων λουτρών από την αρχαιότητα έως σήμερα. Έχει επιμεληθεί την έκθεση *The Presence of Absence, or the Catastrophe Theory*, η οποία παρουσιάστηκε στο Ίδρυμα Izolyatsia του Κιέβου και στο Κέντρο Τεχνών NiMAC της Λευκωσίας, θίγοντας έννοιες όπως το τοπίο και η μνήμη, η αμνησία και ο εθνικισμός, η ταυτότητα και η αντίσταση, ο κατακερματισμός και ο εκτοπισμός, η αποξένωση και η νοσταλγία για τόπους που πιθανώς δεν υφίστανται, μέσα από το έργο καλλιτεχνών από την Αλβανία, την Τουρκία, την Κύπρο και την Ελλάδα. Έχοντας εργαστεί κατά το παρελθόν ως επικεφαλής επιμελήτρια κειμένων στο περιοδικό design *Metropolis* και συντάκτρια στο MoMA, πλέον επιμελείται εκδόσεις για τη Σχολή Αρχιτεκτονικής του Πανεπιστημίου του Γέιλ. Έχει διατελέσει επίσης διευθύντρια δημοσίων σχέσεων του Φεστιβάλ Κινηματογράφου του Αν Άρμπορ και διευθύντρια παραγωγής για τα γυρίσματα δύο ταινιών μεγάλου μήκους στη Νέα Υόρκη: την ελβετική ταινία μυστηρίου και τρόμου *Morocco* και τη ρωσοαμερικανική παραγωγή *Beyond the Ocean*. Μετά την αποφοίτησή της με πτυχίο στις πολιτικές επιστήμες και τη δημιουργική γραφή, εργάστηκε για αρκετά χρόνια ως κοινοβουλευτική βοηθός του Αμερικανού γερουσιαστή Timothy Wirth στην Ουάσιγκτον.

TA DJ SETS

IRAKLI

Έχοντας καταγωγή από τη Γεωργία, ο Irakli Kiziria κατάφερε με την πρώτην κάθοδό του στη γερμανική πρωτεύουσα να απομονώσει και να αναδείξει μια πτυχή της τοπικής μουσικής σκηνής, προσδίδοντάς της διεθνή εμβέλεια. Το 2013 λανσάρισε το STAUB, ένα από τα πιο δημοφιλή techno πάρτι του Βερολίνου. Ως μέλος του ντουέτου παραγωγής I/Y, κυκλοφορεί τη μουσική του από την ομώνυμη δισκογραφική εταιρεία, της οποίας είναι συνιδρυτής. Πάνω απ' όλα, όμως, η τέχνη του Irakli πίσω από τα πλατό έχει «δοκιμαστεί» στους πιο κλασικούς underground χώρους του Βερολίνου, όπως τα Tresor, Berghain και Griessmuehle, ενώ το όραμά του για την ηλεκτρονική μουσική έχει ταξιδέψει ανά την Ευρώπη αλλά και στην αμερικανική ήπειρο. Το 2017 συνίδρυσε το Intergalactic Research Institute for Sound, μαζί με καλλιτέχνες όπως οι Stanislav Tolkachev, Natalie Beridze, Rezo Glonti, ανάμεσα σε άλλους. Ο Irakli πραγματοποιεί επίσης μια τολμηρή εξερεύνηση των διαφόρων πτυχών της ambient μουσικής, φιλτραρισμένης μέσα από τους τόνους και τα ηχοχρώματα της γενέτειράς του, Γεωργίας. Έχοντας πλέον ένα έργο που εκτείνεται πέρα από τους φυσικούς χώρους των κλαμπ, όπως ορχηστρικές συνεργασίες και ηχητικές εγκαταστάσεις, ο Irakli πιστοποιεί με τις αναπτυσσόμενες πλατφόρμες του και τις βαθιές διασυνδέσεις του με το Βερολίνο το πέρασμα από το αρχικό του βάπτισμα στην τοπική σκηνή σε μια εξόρμηση στις πιο αφαιρετικές και πειραματικές επικράτειες της techno. Με τα νέα εγχειρήματα και το δημιουργικό του ρεπερτόριο σε εξέλιξη, τα DJ set, οι εταιρείες και τα πάρτι του διακρίνονται πάντοτε από μοναδικές ποιότητες. Είτε εξερευνά ηχοτοπία χωρίς ρυθμικό σκελετό είτε μια καταγινωστική techno, ο Irakli καταφέρνει σταθερά να παράγει κάτι ξεχωριστό.

ABLAZE MEURSAULT

Η Κατερίνα Π. Τριχιά αποφοίτησε το 2012 από το Τμήμα Θεατρικών Σπουδών της Σχολής Καλών Τεχνών του Πανεπιστημίου Πελοποννήσου και το 2017 ολοκλήρωσε το μεταπτυχιακό της με τίτλο «Πολιτισμικές και Κινηματογραφικές Σπουδές» στο Εθνικό και Καποδιστριακό Πανεπιστήμιο Αθηνών. Αντικείμενο της διπλωματικής εργασίας της ήταν η ιστορία και η καταγραφή της δραστηριότητας των ανεξάρτητων δισκογραφικών εταιρειών στη δεκαετία του '90 στην Ελλάδα. Η καλλιτεχνική της πρακτική αφορά τη μουσική (περιοδική έκδοση Filament Zine), τον κινηματογράφο (προβολές Boiling Films, Φεστιβάλ Ταινιών Μικρού Μήκους Δράμας, Διεθνές Φεστιβάλ Κινηματογράφου της Αθήνας – Νύχτες Πρεμιέρας, Ios Festival, Διεθνές Φεστιβάλ Κινηματογράφου της Σύρου) και τη φωτογραφία (Studio Trichia).

Στο Humboldt Forum συγκεντρώνονται κάτω από μια κοινή στέγη η παγκόσμια πολιτιστική κληρονομιά, η τέχνη και ο πολιτισμός, η διεθνής έρευνα αιχμής, καθώς και η αστική και αρχιτεκτονική ιστορία. Η κριτική εξέταση της πολυτάραχης ιστορίας του χώρου και της εθνολογικής συλλογής αποτελεί την αφετηρία για ένα πολυσυλλεκτικό πρόγραμμα εκθέσεων, παραστάσεων, συναυλιών, αναγνώσεων και εργαστηρίων, στο οποίο συμμετέχουν διεθνείς προσωπικότητες του εκάστοτε τομέα, δημιουργικοί καλλιτέχνες και επαγγελματίες από τον χώρο του πολιτισμού.

Το Humboldt Forum διοργανώνουν από κοινού το Ίδρυμα Humboldt Forum, το Ίδρυμα Πρωσικής Πολιτιστικής Κληρονομιάς (με το Εθνολογικό Μουσείο και το Μουσείο Ασιατικής Τέχνης, που αποτελούν μέρος των Κρατικών Μουσείων του Βερολίνου), το Ίδρυμα των Κρατικών Μουσείων του Βερολίνου και το Πανεπιστήμιο Humboldt του Βερολίνου. Το πρόγραμμά του σχεδιάζεται σε ισότιμη βάση με τις κοινότητες του Βερολίνου και συνεργάτες από όλο τον κόσμο.

**Η ΣΕΙΡΑ ΕΚΔΗΛΩΣΕΩΝ
HERITAGE IN FOCUS
ΑΠΟΤΕΛΕΙ ΜΙΑ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ
ΑΝΑΜΕΣΑ ΣΤΟ GOETHE-INSTITUT
ΚΑΙ ΤΟ HUMBOLDT FORUM**

GOETHE.DE/ATHEN/HERITAGE

**GOETHE-INSTITUT ATHEN
ΟΜΗΡΟΥ 14-16, 10672 ΑΘΗΝΑ**

